

Anul III,
(CCIL)
Nr. 357
Joi,
30
aprilie
1992
5 lei

A treia primăvară

Tranziția nu înseamnă neapărat sărăcie, mizerie, deșănțare. Cu atât mai virtuos — economia de piață. Cel puțin în principiu. Dar nu numai, pentru că și alte țări au parcurs și parcurs o asemenea etapă. Fie aplicând terapii de șoc, fie abordând treptate progresive. Efectul însă trebuie să fie același, necondiționat: creșterea calității vieții.

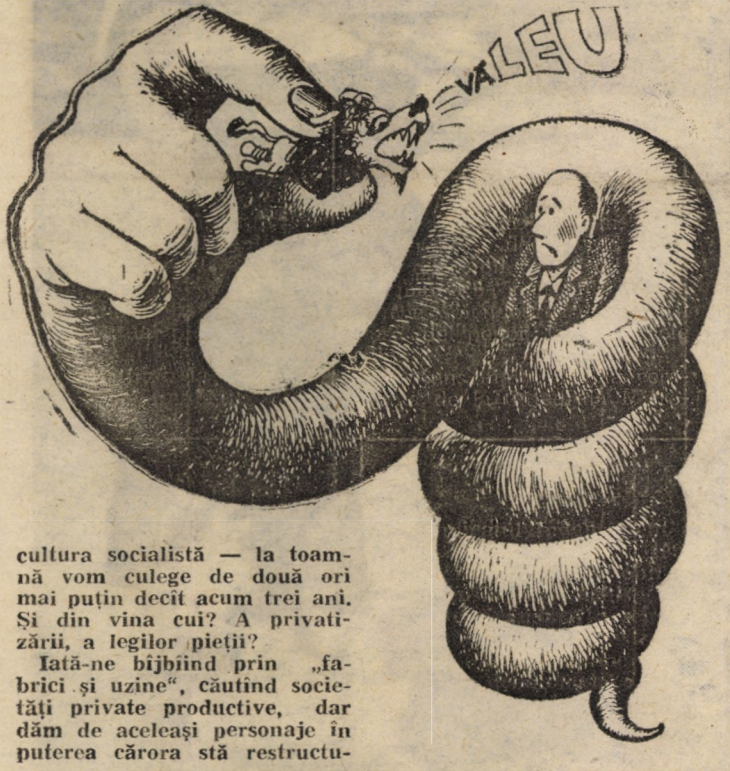
De doi ani și jumătate guvernul nostru se scumbe să ne convingă că lucrurile merg din bine în mai bine, că reforma face și drege, schimbă, impune și dispune... Fața economiei capătă culoarea legilor pieții libere — ten sănătos de proprietate privată. Numai vorbe plesnind peste capetele oamenilor, pentru că obrazul progresului românesc e tot mai galben.

Iată-ne în a treia primăvară postrevoluționară de... post, în care țărani își caută haturile devălmășite de agri-

rarea personalului (din lipsă de comenzi și materii prime) pentru a îngroșa rindurile șomerilor — singura binefacere capitalistă, pe plan material, câștigată prin zdroaba emanațiilor. Ba nu, am câștigat ceva și mai prețios: dacă n-am liberalizat producția, am dat, în schimb, friu liber prețurilor — haturile fiind în mina tuturor escrocilor, cu sau fără funcții, titrați sau analfabeți, arabi, harapi, sau valahi autentici...

Dar, dacă ne putem lipsi de whisky (că avem găinat lichid, privatizat), de spray (că avem sudori autohtone), de citrice (că avem măcriș și porumbele), de frișca minune (că avem laptele-ciinelui), de... Vai, nu ne mai putem lipsi de piine, lapte, ulei, zahăr... pe care, de la 1 mai (muncitoresc) le vom cumpăra la prețuri ultra liberalizate.

Traian SUCIU

cultura socialistă — la toamnă vom culege de două ori mai puțin decât acum trei ani. Și din vina cui? A privatizării, a legilor pieții?

Iată-ne bîjbîind prin „fabrice și uzine”, căutînd societăți private productive, dar dăm de aceleași personaje în puterea cărora stă restructu-

Vizita regelui MIHAI I în România

Semnele timpurilor

... alții presărau ramuri, pe care le tăieșă de prin copaci”
(Marcu, 11)

Nebănuite sînt căile istoriei. Mihai I al României, la crepusculul vieții, poate foarte bine folosi cuvintele rămase în granitul timpului, de la un mare stăpînitor: „Ce roman a mai fost și viața mea!”. Lui, pînă acum nimic nu i-a fost străin: grandoarea și decădere, marea și umilinta. Detronat o dată de tatăl său, apoi de condotierii Răsăritului — gen Groza și Dej — el a gustat din mai multe regimuri și ipostaze existențiale.

Sușurii și coborîșurii sale au un iz shakespearian, ca și viața de simplu particular, obligat să-și câștige existența aproape „împietind coșuri”. Mulți domni au trecut prin așa ceva.

Dar foarte puțini au avut ocazia de a trăi ce a trăit Mihai I la Curtea de Argeș, recent, după primirea ce i s-a făcut în Suceava și București. Semnele timpurilor arată că se va întoarce pe tronul României. Mai devreme sau mai tîrziu. Oricum, mult mai repede decît cred unii. Însă e posibil ca niciodată să nu mai aibă prilejul de a soarbe splendoarea regalității pusă de popor la picioarele sale.

A ajuns mai tîrziu la ceremonie de la Catedrala Mitro-

politană din cauza mulțimilor care, în satele înșirate de-a lungul traseului, l-au așteptat în straie de sărbătoare. Orașul a fost plin de lume, pînă în centru. Curtea Catedralei, de asemenea. Unii erau urcați prin pomi spre a-l putea vedea. Foarte mulți, cu crengi rupte din copacii înfloriți, acolo, mai repede decît pe la noi. Se pare că mulți plîngeau. Chiar dintre poliști. Cîți dintre toți au trăit în vremea regalității? Prea puțini. Dar sînt evenimente care depășesc omul, precum fatalitatea sau destinul. E cert că foarte mulți s-au simțit fericiți. Și asta este probabil cea mai importantă stare.

Instituția care pînă acum a făcut cel mai mult rău țării nu s-a dezmințit nici de această dată. Televiziunea, deși a anunțat corect evenimentul, prin imagică și decupaje, la nivelul subconștientului oamenilor, i-a redus ponderea. Imaginile trebuiau să sugereze că nu a fost prea multă lume, reținîndu-se doar acele momente cînd Mihai apărea în cerc restrîns.

Din perspectiva a ceea ce aduce viitorul, asta nu are însă foarte mare importanță. Rege Mihai, prin mila lui Dumnezeu, istorie, demnitate a ființei sale, și, acum, prin dragostea poporului se poate considera fericit.

Lucian FILIP

COMUNICAT

Sindicatul Independent al Medicilor din județul Sibiu, intrunit azi, 29 aprilie 1992 în Adunare generală de alegeri și discutare a Contractului colectiv de muncă a hoțărît prin vot deschis (cu una abținere) că respinge categoric și nu mai acceptă accesul oportunist spre funcții de conducere ale asistenței medicale a persoanelor compromise politic și moral, persoane care au încălcat grav normele deontologiei medicale în timpul vechiului regim totalitar.

— 225 —

INFORMATII

● Ediția a doua a Salonului Național de Carte și Publicație Culturală, de la Cluj, a fost jurizată de Eugen Negrici și a acordat următoarele premii: premiul „Editura anului” — „Dacia” Cluj; premiul pentru editură privată — „Moldova” Iași; premiul „Cartea anului” — pentru seria de la „Humanitas” — Emil Cioran; Carte eveniment: Mircea Vulcănescu, pentru „Dimensiunea românească a existenței” (Editura Fundației Culturale Române) și G. Boldur-Lătescu — „Genocidul comunist din România” (Editura „Albatros”); premiul „Opera Omnia” (acordat unui scriitor român din diaspora) — Vintilă Horia; Au fost premiați, pentru ansamblul activității lor: N. Carandino, Eugen Coseriu, Laurențiu Ulici, G.D. Zeletin (traducere).

Volumele de debut premiate: poezie, Iustin Panța „Obiecte mișcate” (Editura „Eminescu”); proză, Marian Ilea — „Desăștea” (Editura „Cartea Românească”); critică, Mihai Dragolea — „În exercițiul ficțiunii” (Editura „Dacia”).

Premiul pentru cele mai bune reviste de cultură: „Vatra” din Tg. Mureș și „Calende” din Pitești.

● Luni, 4 mai, ora 18.30, pe scena Casei de Cultură a Sindicatelor din Sibiu, Teatrul „Ion Vasilescu” va susține spectacolul cu piesa „Trei frumoase în patul meu („Boeing-Boeing”) de Marc Camoletti. Regia: Mihai Crețu. În distribuție: Mirela Nicolau, Violeta Crețu, Florina Iordache, Mihaela Mihai, Anca Alexandra, Vasile Toma, Daniel Chiva, Mircea Crețu și Cătălin Chivu.

● Teatrul de Stat Sibiu vă invită marți, 5 mai a.c., ora 19 la spectacolul cu piesa „CHANG-ENG” al regizorului Iulian Vișa.

● Marți, 28 aprilie, a avut loc premiera spectacolului „Tigrul” de Murray Schisgal, pus în scenă de actorul Benedict Dumitrescu. Protagonistii spectacolului: Gabriela Neagu și Ben Dumitrescu.

Spectacolul va fi jucat în fiecare marți, pe scena Teatrului de Păpuși.

● Sîmbătă și duminică, de la ora 11, în Sala Clubului Sportiv Școlar se anunță un adevărat regal baschetbalistic.

În cadrul turneului play-off, pentru locurile 3—4 va avea loc întîlnirea retur dintre echipele C.S.U. Balanța Sibiu și Steaua București. În urma victoriei obținută de sibieni la București, în meciul de marți, partidele se anunță deosebit de interesante.

Noi probleme la AXENTE SEVER

În județul Sibiu există cîteva comune cu probleme deosebite, comune în care, după revoluție, au apărut conflicte ce n-au fost soluționate nici pînă astăzi. Interesele, înțiriga, lipsa de tact, dorința de putere sau, uneori, orgoliul proteste au fost mai prezente decît oricînd. De cele mai multe ori conflictele sînt provocate de privilegiul fostului regim, oameni care se laudau că au pile și se laudă și acum. Nu a reușit nimeni să-i mute din loc, să le smulgă din mină puterea, să-i dea jos din scaunele pe care au rămas cocoțați.

Despre comuna Axente Sever am scris în repetate rînduri. Despre necazurile ei, de asemenea. Despre rezistența neobișnuită în funcție a domnului Bucerzan Vasile, adevărat bastion al vremurilor pe care le speram definitiv apuse, știe o țară întreagă și se miră. Nu se miră în schimb cine trebuie.

Cetățenii comunei au încercat mereu să rezolve problemele care sînt create doar de cîțiva indivizi, dar fără succes.

Ne facem cuvenita datorie de a prezenta problemele de la Axente Sever opiniei publice și în special domnului Nicolae Nan, prefect al județului Sibiu, căruia îi

este adresată următoarea scrisoare deschisă.

★

„Domnului ing. NICOLAE NAN, prefect al județului Sibiu

Prin prezenta vă aducem la cunoștință următoarele:

Atît pentru opinia publică din județul Sibiu cît și pentru dv. personal nu este ceva nou felul în care au procedat unii bătași din conducerea comunei pe timpul lui Ceaușescu, cînd oamenii săraci cereau piine și familia Bucerzan îi bătea și îi băga la pușcărie. După 22 decembrie 1989 aceste lucruri au fost sesizate la F.S.N. județul Sibiu și v-au fost aduse la cunoștință, dar nu s-a schimbat nimic. În luna octombrie 1991, tot acel bătaș, Bucerzan, bate pe cetățeanul Moldovan Cornelia în public, pentru că cere piine pentru cei 8 copii ai săi. În februarie 1992 cetățenii comunei, ai județului și ai țării au votat primari și consilieri în care aveau încredere că le vor rezolva problemele. Dar și astăzi lucrurile au rămas aproape neschimbate. La Primăria comunei Axente Sever lucrurile se întîmplă tot ca pe timpul lui Ceaușescu. Cetățeanul Munteanu Nicolae, secretar al primăriei îi injură pe cetățeni.

fi amenință cu deportarea ca pe timpul tatălucii Stalin și sare la bătaie la oamenii care vin cu necazuri la primărie. De foarte multe ori, după miezul nopții, același cetățean secretar deranjează liniștea comunei, umblînd după băutură sau după femei. Menționăm de asemenea că secretarul Munteanu semnează multe acte în numele primarului și al unor consilieri, de aceea vă rugăm respectuos a dispune o anchetă la fața locului.

Tovarășul Munteanu le spune cetățenilor că el prin anumite persoane a ajuns în anturajul dumneavoastră și nu-i este frică de nimic. Același secretar nu vrea să elibereze autorizații pentru piine, pentru funcționarea brutăriei, punînd oamenii pe drumuri pînă la Copșa Mică pentru a-și procura piine.

Menționăm că în cazul în care nu se va efectua o anchetă care să lămurească problemele cetățenilor comunei, vom fi obligați să aducem cazul la cunoștința întregii națiuni.

Axente Sever, 24 aprilie 1992.

Cu stimă, Filiala Convenției Democratice, comuna Axente Sever în numele căreia semnează Lupu Constantin — președinte și Apostol N. Mihai — membru”

Dan-Ioan BOGDAN

Triunghiul prieteniei O comună fără primar

Asociația de Solidaritate cu Orfanii din România - A.S.O.R. Sibiu - a dobândit personalitate juridică în decembrie 1991. Ideea înființării acestei organizații a pornit de la membrii care activează în cadrul Asociației franceze Parrains d'or Copains d'or (nași de aur, copii de aur), ce ființează de la începutul anului 1990 și al cărei președinte este dl. Gerard Jaffres. Asociația franceză a organizat o serie de transporturi umanitare dirijate către casele de copii din județ, ocazie cu care a cunoscut numărul mare de copii din aceste instituții și problemele deosebite cu care se confruntă aceștia. În prezent, casele de copii fiind suprasaturate de articole de stricte și urgentă necesitate (îmbrăcăminte, încălțăminte etc.) se pune problema unor acțiuni de perspectivă, canalizate, sub aspect moral, spre integrarea acestor copii în societate, iar sub aspect material, spre realizarea unor lucrări de investiții mai mari. Ca atare, A.S.O.R. a abordat o primă fază de informare asupra Caselor de copii din Boarta, Agirbiciu, Orlat, Sinaia și de contactare a personalului care se ocupă de organizarea activității în cadrul acestor instituții. Pentru materializarea obiectivelor propuse este necesară

mărirea numărului de membri ai A.S.O.R. și constituirea de fonduri. Taxa de înscriere în cadrul Asociației este 1000 lei, iar cotizația lunară de 300 lei. Se acceptă donații din partea oricăror persoane fizice și juridice. Contul în bancă al A.S.O.R. este 45.11.09.170.

Fiind conștienți de traumele psihice și suferințele ale copiilor crescuți în casele de copii, membrii ce activează în prezent în cadrul A.S.O.R., împreună cu membrii organizației franceze Parrains d'or Copains d'or, s-au gândit să realizeze un triunghi al prieteniei: cite un copil urmează să fie parenat de cite o familie română și una franceză. În acest fel se poate asigura supravegherea directă a copilului, care la rândul lui va pași cu mai multă încredere în viață, atunci când știe că are un sprijin material și moral al unui prieten. Până în prezent această inițiativă, pusă în practică în mică măsură, datorită numărului restrâns de membri A.S.O.R., a dat rezultate pozitive neașteptate. Cei interesați, care doresc să obțină mai multe informații despre acțiunile A.S.O.R. pot lua legătura cu președintele Asociației dl. Viorel Zailer la tel. 42 74 53.

Camelia PENTELESCU

Comuna Gura Riului nu are primar. Cine-i de vină, veți judeca singuri. Pentru funcția de primar al comunei au fost depuse patru candidaturi. Printre cei patru, și Vasile Bobițiu - om cu experiență în domeniu, „președintele Consiliului Popular al comunei Gura Riului” în 1974, când schimbă fotoliul de primar cu celula închisorii, pentru că în calitate pe care o avea la data respectivă „s-a făcut vinovat de infracțiunea de delapidare prevăzută de art. 223 alin. 1, C.p.”, drept pentru care s-a ales cu un an și jumătate închisoare. Prinde o amnistie și se prezintă în fața comisiei electorale pentru alegerile locale din 9 februarie, „spălat de păcate”.

Contracandidații săi îl contestă. Motivul? Lipsa reabilitării. Vasile Bobițiu nu avea reabilitarea care să-i confere dreptul de a candida. Contestația este respinsă de Judecătoria Sibiu, considerată

ca neîntemeiată. Contestatarii înaintează recurs la Tribunalul județean, cu două zile înainte de alegeri. Răspunsul întârzie și Vasile Bobițiu ajunge în cel de al doilea tur de scrutin, pe care îl câștigă. „Experiența” și-a spus cuvântul. Numai că surpriza i-a venit din partea Comisiei Electorale, care nu-l validează, pe motiv că nu are reabilitarea. Așa că, pe 3 martie, V.B. depune cerere de reabilitare. I se aprobă. Prea târziu. Recursul făcut de proaspătul „invalidat” este respins de Tribunalul Județean, întrucât reabilitarea s-a făcut după alegeri.

Infringerea este greu de acceptat. Și iată-l pe V.B. făcând recurs la Curtea Supremă de Justiție. Concluzia? Invalidat.

Acestea sînt motivele pentru care Gura Riului nu are încă primar. Cine se face vinovat de timpul pierdut al oamenilor, chemați prin judecări? Și de ce ține cu tot dinadinsul. Vasile Bobițiu să revină pe scaunul de primar? Oricum, cei în drept ar trebui să vadă ce se întâmplă cu Primăria din Gura Riului!

Natalia DROC

Zodia secerei și ciocanului

Mă zgîndăre de mult un gând, de fapt, o poveste - o întreagă și nu prea veselă, a doi oameni, sau a multora ca ei. Sunt doi țărani, de aici de la noi, dintr-un cătun uitat de lume, în Podișul Secășelor. Trăiesc și azi. Și în această pustietate a pătruns dihonă înstrăinării oamenilor pământului de propriul lor rost, de propria lor viață statornică de cînd lumea.

Sînt vecini, așezați cu casele față în față, despărțiți doar de drumul ce se desfundă cîmplit în vreme de ploaie, astfel încît vitele se înfundă în noroful cleios, pînă la genunchi. Dar nu-i bai. Vin după aceea și zile frumoase, astfel că oamenii s-au obișnuit cu năvălirile vremii. Cel mai cumplit necaz s-a abătut acum vreo 40 de ani. Unul dintre ei, Ion, poreclit al lui Corobeată a făcut frontul de răsărit și a rămas prizonier la ruși vreo cinci ani. S-a întors secătuit de viață, la femeia și copiii lui, dornic să reintre în brazda sa. Era cunoscut de lumea satului ca un gospodar priceput și chibzuit. Celălalt, Nicolaie a lui Împăratu, mai tânăr, scăpase de front, și-a făcut cătania în noua armată, zisă populară. Flăcău zglobiu și cam fudul, ca de altfel tot neamul lui, era bun de gură și dornic de petreceri și muieri. Poate de aceea i se și spunea a lui Împăratu. Nicolaie înșuși își cam ținea pe sus nasul lui subțire și lunguieț, fapt pentru care fetele, atunci cînd nu-l ocoleau, îl luau peste picior. Așa s-a făcut că nu și-a putut lua o fată din satul lui. Și-a adus o nevastă din satul vecin. Frumușică, dar săracă. Pentru asta avea să-i scoată mereu ochii, mai ales cînd avea să ajungă mare în sat și deputat regional. Credul și cam nătîng, avea să devină în scurt timp un tovarăș de nădejde întru îndeplinirea planurilor celor

Doi țărani

de la raion, care voiau să termine degrabă colectivizarea acestui sat așezat pe dealuri și hîrtoape.

Între cei doi vecini s-au purtat lungi vorbiri, fiecare gîndind la mersul vieții în felul său. „No, ce zici vecine, ne înscrim în colectivă?” „Ba dracu' să vă ia pe toți cu colectivă cu tot. Mă Niculaie, ție ți-o luat mințile comunistii ăștia. Dacă ai fi fost și tu ca mine în Rusia ai fi văzut ce înseamnă colhoz. Lipsuri și foame. Așa că pe mine să mă lăsați în pace”. „Încă din armată, lociitorul politic mi-o zis că altă cale pentru țărani nu-i decît colectivizarea. La fel zic și tovarășii ăștia de la raion - Homoșteanu și Măliguță”. „Măliguță să se ducă dracului la el în Basarabia să facă colectiv acolo...”

Au trecut cîteva luni de la această discuție. Niculaie și-a făcut cerere printre primii. Lumea se codea. În sat a apărut tovarășu' doi, Măliguță, care s-a interesat de cei care se pun de-a curmezișul în calea belșugului muncii înfrățite. Unul era Ion a lui Corobeată. Au tăbărit în curtea lui, în fapt de seară, vreo șapte inși. „Chiar nu pricepi, măi nea Ioane, ce avantaj aduce țărănimii muncitoare munca în colectiv? Zău așa, de ce nu înțelegi că de oameni ca dumneata, gospodari de frunte, avem mare nevoie” - l-a luat direct Măliguță. „Te-am putea pune chiar președinte”. „Nu-mi trăbă nimic. Și nu mă înscrim în ruptul capului. În curtea mea să nu mai veniți cu asemenea treburi. Altfel primește bucuroși pe oricine”. „Așa, vasăzică te pui contra politicii partidului? Bine Ioane, să nu-ți pară rău...”

Peste o lună a venit din nou Măliguță. „Zii, nea Ioane ce-ai hotărît, te înscrim ori ba? Uite, noi avem răbdare”. Era din nou nea Ion. „Apăi io am zis atunci, clar și răspicat, că nu mă înscrim. Ieșiți afară. Paștile mamii voastre de comunisti!”. Dădu să pună mîna pe toporul aflat pe tăietor. A doua zi, tot satul a aflat că l-au ridicat în puterea nopții pe Ionu' Corobeată. Niculaie a lui Împăratu' a ajuns președintele G.A.C.-ului. Una dintre primele isprăvi a fost tăierea pădurii din spatele grădinilor. Zicea că vrea să mărească pășunatul. Oamenii cu scaun la cap l-au sfătuit să nu facă una ca asta, deoarece „va fugi locul după aceea”. N-a vrut să audă și pace. Le-a zis, el Niculaie, că are aprobare de la raion. În cîteva ani, acolo unde a fost falnica pădure au apărut surpături și gropi, ca pe Lună. Mai făcuse Împăratu' și alte roboare, care mai de care, așa că în cele din urmă tovarășii de la raion s-au spălat pe mîini și l-au trimis pe Niculaie la munca de jos. Nu prea jos... L-au făcut brigadier la vaci. Dădea ordine, dar nu dădea cu sapa.

După luni și luni s-a auzit că Ionu' Corobeată a fost condamnat pe cinci ani și trimis la Canal.

Într-o seară de iarnă cînd pe uliță nu mai era țîpenie de om, Ion bătea la poarta casei sale. Totul era stins. Bătu minute în șir. Se cutremură de un gînd. „Doar nu i-o fi ridicat și pe-ai lui? Sau poate să-i fi deportat!”. Auzise de la alți puscăriași că unele familii au fost „mișcate” spre alte zări. Auzi o voce de peste drum. „Măi omule nu mai bate că nu este nimeni acasă”. „Tu ești măi Niculaie?”. „Eu, dar dumneata cine ești?”. „Eu sînt Ion”. „No, asta nu să poate. Nu-i glasul lui”. „Acolo de unde vin ți se schimbă și glasul”. „Dacă tu ești Ioane, să ști că muierea și copiii tăi sînt la bătrîni în sat. Au dus-o greu și s-au mutat la socrul tău. Face și el ce poate pentru ei. Hai la noi și încălzește-te o țîră”. „Nu mai vin, mă întorc degrabă în sat. Nu mai am răbdare. De trei ani nu i-am văzut”. Niculaie nu a stăruit în invitația sa. Era mai bine așa...

Au trecut ani. Ion își lucra pămîntul său care se a-

fla la dracu-n praznic în hotarul altui sat. Acolo i s-a dat pentru că nu a vrut să stea cu ceilalți laolaltă. Deveni colțos și nu mai ieșea duminicile la poartă. Lumea nu se înghesuia să-l descoase sau să-l întreb de sănătate. Colectiva era la pămînt

asa că cei mai mulți și-au găsit diferite rosturi la oraș. Nicolae a lui Împăratu s-a dus, cu cei trei feciori ai săi în Banat să pască oile altora. Colectiva pe care a croit-o, el cu alți nătărăi, nu i-a adus mare pricopseală.

În Banat s-a făcut și el om cu stare. S-a întors cu bani buni și cîteva zeci de oi. Vorba unui filosof născut în Mărginime: „Bătrîni noștri se zbăteau pe vremuri să ajungă în America. Azi, unii mai isteți au descoperit America în Banat”. Ion este la vremea asta un bătrîn așezat ce pare deja împăcat cu lumea și, poate și cu Dumnezeu care l-a supus la grele încercări. Tot scut la vorbă a rămas, dar își arată respect și bunăvoință. Nu-i place să vorbească despre toate cîte a îndurat. Fie-i bătrînețea senină! Măcar atît...

George LIMBEANU

Periscop

Reminiscențe proletcultiste

În plin centru al Sibiului (lingă „O.N.T. Carpați”) pe panoul unde sînt afișate filmele săptămîinii, alături de celelalte denumiri ale cinematografelor este și cea de „Cinema 7 Noiembrie”. Tre-cînd peste faptul că nici măcar la Moscova nu s-a mai sărbătorit ziua de 7 noiembrie, după informațiile pe care le deținem, știm că fostul club „7 Noiembrie”, aflat în cartierul Tereșan al Sibiului, se numește acum... „Tereșan”. Atunci?

Atunci... era moda denumirilor mobilizatoare, gen „Pacea”, „Lumina”, „Arta”, „Victoria”, „6 Martie”, „1 Mai”, „23 August”, „Victoria Socialismului” (împotriva poporului!) etc. etc.

Pe cînd, acum, e aproape ca atunci; ba încă și mai aiureal (O.T.)

PROGRAM

JOI, 30 aprilie 1992

10,00 Actualități. • Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Worldnet Usia. 11,40 Regatul Țărilor de Jos. 12,10 Ora de muzică. 13,00 Oameni de lîngă noi. 13,30 Jazz-Magazin. 14,00 Actualități. • Meteo.

14,20 Audio-vizual studio. 14,50 Preuniversitaria. 15,30 Teleșcoala. 16,00 Muzica pentru toți. 16,30 Forum. 17,00 Actualități. 17,05 Repere moldave. 17,35 Dosarele istoriei. 18,00 Tele-discul muzicii populare. 18,20 Virstele peliculei. 19,00 Studioul economic. 19,30 Desene animate. „Casa zburătoare”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film serial „Dallas”, ep. 123. 21,45 Reflecții rutiere. 22,00 În fața națiunii. 22,25 Memorialul durerii. 23,50 Cronica Parlamentului. • Actualități. • Revista presei. 0,30 Stadion. 0,55 Închiderea programului.

Pelerinajul M. S. Regelui MIHAI I la mormîntul strămoșilor

Cu revenirea în țară a M.S. Regelui Mihai I, de sărbătoare a Învierii Domnului, cartea de istorie a neamului românesc s-a deschis spre capitolele adevărului și a mai adăugat o filă încărcată de mari și profunde semnificații.

La primele ceasuri ale dimineții celei de a doua zi a Păstelui, la Curtea de Argeș, lumea însetată de adevăr și lumină se îndreaptă spre Sfîntul lăcaș al Mănăstirii. La vremea sosirii M.S. Regelui Mihai I, curtea Mănăstirii era ticsită de mulțimea venită să-l vadă și să-l audă, după mulți ani de surghiun. Majestățile Lor, Regele și Regina împreună cu prințesa Elena și prințul Nicolae (nepotul regelui) ajung la intrarea în biserică mănăstirii, înaintîndu-se greu prin marea de oameni.

În spațiul în care ne-am aflat o parte dintre sibiienii nelerini (în apropierea intrării în biserică) se aflau oameni veniți din multe părți ale țării — din Alba, București, Brașov, Rm. Vilcea și Deva etc. precum și numeroși localnici. E lesne de înțeles că în marea zecilor de mii de oameni din incinta Mănăstirii situația era peste tot la fel. Îndemnurile care i-au adus pe români la Curtea de Argeș au fost exprimate în scândările ce au răsunat în tot răstimpul așteptării sosirii Regelui și a șederii familiei regale la Sfîntul lăcaș. Văzduhul a vîlt de strigăte: Regele Mihai; Regele și Patria; Nu vrem 10 Mai fără Regele Mihai; Majestate noi te vrem la Palatul Cotroceni; Numai Monarhia salvează România!

Atît de masiva prezență a românilor la Putna, la București ori la Curtea de Argeș, ca să-l întîmpine pe Suveran dovedește că tot mai mulți sînt cei ce află că Regele este drept credincios creștin, Unsul lui Dumnezeu, căruia nimeni nu-i poate anula această calitate, consacrată printr-o taină divină. Sînt tot mai mulți cei care înțeleg că ceea ce s-a întîmplat după 6 martie 1945 s-a înșiruit într-un lanț de tilhării și crime, victimă fiind poporul român — Majestatea Sa Regele Mihai I fiind cea mai ilustră dintre aceste victime. Marea noastră fericire, de care trebuie să fim din ce în ce mai conștienți este aceea că Regele Mihai este singurul Suveran european supraviețuitor al holocaustului comunist, pe care l-a trăit împreună cu poporul său.

La Curtea de Argeș nu am văzut și nu am auzit un personaj grandilocvent. Măreția regală s-a dovedit a fi copleșitoare, prin simplitatea exprimării și prin demnitatea cu care Majestatea Sa Regele Mihai a știut să poarte crucea celor 45 de ani de exil. Am fost în preajma Regelui Românilor, pe al cărui obraz am văzut eurgind lacrimile durerilor sale și ale poporului său. Împreună au fost siliți — suveran și popor — să prubească prin lume și prin istorie, să-și ducă traiul chinul în întinericul și mizeria marilor temnițe comuniste, cum a devenit România, decapitată și tilhărită de coroana sa regală; alții, mulți, au fost striviți în închisorile prigoanei comuniste.

Pelerinajul regal la mormintele strămoșilor de la Curtea de Argeș, i-au permis Majestății Sale Regelui Mihai I să se reculeagă în fața pietrelor tombale ale regilor întemeietori și întregitori de țară — Carol I și Ferdinand I, făuritorii Independenței și a României Mari. Splendidul lăcaș al Sfintei Mănăstiri a Argeșului, ctitorită de Voievodul Neogoe Basarab este locul în care speranța și încrederea românilor în destinul țării lor a renăscut din nou.

După o ședere de circa 3 ore la Curtea de Argeș, răstimp în care cuplul regal s-a recules și a asistat la slujba de pomenire la mormintele strămoșilor, a părăsit incinta mănăstirii. A lăsat în urmă o mare mulțime din care foarte mulți aveau ochii înlăcrimați de fericire și speranță în promisiunea regală de revedere și revenire. Cînd prințul Nicolae a fost ridicat pe brațe și arătat mulțimii, de către unul dintre slujitorii Sfîntului altar, a reprezentat un moment culminant al exprimării încrederii în viabilitatea Monarhiei. Așa să ne ajute Dumnezeu!

prof. Nicolae POP

P.S.: „Întimplarea” imposibilității folosirii și nefuncționării stației de amplificare din dotarea mănăstirii, ca și lipsa de eficacitate a portavocilor nu au diminuat cu nimic strălucirea momentului. Lipsa a fost completată, cu prisosință, de prezența domnului Emil Hurezeanu de la Europa Liberă și Cristofor Mureșanu de la B.B.C.

Ion, Ilie, Cioară...

Părtași ai unui moment istoric unic — trecerea de la socialism la capitalism — mergem dezorientați pe căi întortocheate, speculîndu-ne umanismul, spre împlinirea scopurilor lor mirsăve — menținerea în vîrfurile piramidei.

Cînd ne-am crezut cu adevărat frați și prieteni, nimicurile rînjitoare unse cu toate alifile, simțind pericolul au început să ne otrăvească sufletele picătură cu picătură.

Aruncîndu-ne perdanul soartei celor peste patru milioane de foști membri ai p.c.r., au trecut la reconstituirea propriilor privilegii, erijîndu-se în păstori umani ai unei turme „destinate sacrificării”.

Cine alții decît fostele căpetenii puteau opri „licitarea” sclavilor cu însemn roșu? Văzîndu-și incolțită sămînța zizaniei, proaspeții domni s-au dat de ceasul morții lătrînd, cu spume la gură, „umanisme” ca: „nu ne vindem țara”, „pămînt pentru țărani”, „nu mai vrem moșii”, „afară cu străinii”, „noi muncim nu gîndim” etc. etc.

Dînd roadele scontate, grădina ispitei a devenit neîncăpătoare, făuritorii ei continuînd drăcește încurcarea itelor.

Morți, mutilați, răniți? — Necesitate istorică!

Ceva decorații, brevete, mulțumiri și... PA! Teroriști? Ei, găsiți-i voi, morților, echilozilor, credulilor... Noi? Noi, să ne apucăm de treabă! La muncă (to)domnilor! Umblați cu destăbîlirea? Aveți plată liberă, bancă de schimb valutar, leul convertibil, protecție socială, alegeri democratice!!!!

Ce tot umblați să descuiați mormintele? Aruncați-o naibii de cheie și lăsați-ne să lucrăm. Și ne lucrează mai marii noștri de ne merg fulgii.

Primii secretari sînt parlamentari; adjuncții lor — primari; politrucci — ambasadori; directorii — patroni; șarlatanii — bușinesmeni; șobolanii ajunși cîrlani, strecurați printre „golani”, informează pe mai mari cum că, totul e normal, „sînt niște lichele doar”!

Ungurii vor să ne înhațe, regii-s doar niște paiețe, ardelenii, bănățenii au cam dat în streche, alergînd după o cheie, P.A.C.-ul trage după voi, de plecați de lîngă noi...

Moldovenii? — Nu mă bag! Lîngă Nistru-i un alt drao!

Cartea scrie — mai departe — e sfîrșitul e aproape.

Căile întortocheate, de el mult nu ne desparte.

Făurari, ce-ați afirmat: „socialismul e stricat...”

Ce e-n țară, nu-i curat!

Comunismul a murit, fiii lui s-au prîcopsit.

Ei au case, averi, bani, slujbe bune — barosan!

Și ca foști băieți isteți, iar dau buzna la Verdeti!

Și să fiu eu de ocără,

De nu veți vedea la vară

Un Ilie, Ion sau Cioară,

Renăscînd a doua oară!

Îmi doresc, semnînd mai jos

Să fiu profet mincinos.

Nicolae GHINEA

Pînă către mijlocul secolului al IX-lea pe teritoriul Rusiei existau comunități sclavagiste. În a doua jumătate a sec. al IX-lea cnezul Oleg a pus bazele statului feudal cu capitala la Kiev, Rusia kieveană. La finele secolului al X-lea slavii au îmbrățișat religia creștină. Între anii 1100 și 1200 statul kievean s-a descompus în mai multe cnezate care au căzut treptat sub stăpînirea Hoardei de Aur. După anul 1350 micile cnezate s-au unit în jurul cnezatului Moscovei, care în 1380, în urma luptei de la Kulikov, s-a eliberat de sub jugul tătăresc.

În anul 1480 Ivan al III-lea, cnezul Moscovei, reunește cnezatele rusești într-un stat feudal centralizat. El a înălțat definitiv jugul mongolo-tătar. Ivan III a reușit să stabilească relații diplomatice cu mai multe state din Europa și Asia Centrală. Fiul său, Ivan, s-a căsătorit cu Elena, fiica lui Ștefan cel Mare.

O figură proeminentă a statului feudal rus a fost Ivan IV, cel Groaznic (1547—1584). El a consolidat statul centralizat și a instaurat autocrația. Ivan cel Groaznic a cucerit hanatele tătărești Kazan și Astrahan, i-a supus pe nogai, a zdrobit Ordinul Cavalerilor Teutoni, obținînd ieșirea la Marea Baltică, a început campania de cucerire a Siberiei. Ivan IV și-a luat titlul de țar (împărat). Așa a luat naștere imperiul rusesc, care mai apoi a cucerit multe popoare ne-ruse, devenind un stat multinațional.

După 1613, începînd cu domnia lui Mihail Romanov, s-a instaurat dinastia Romanovilor.

După 1606, ca urmare a procesului de „îobăgizare” au început războaiele țărănești. Primul a fost condus de Bolotnikov, următorul de Stepan Razim. Între 1773—1775 s-a desfășurat războiul țărănesc condus de Emilian Pugaciov.

Între 1654—1667 s-a dus un

ASCENSIUNEA ȘI DECĂDEREA IMPERIULUI RUSESC

lung război cu Polonia. În urma „războiului nordic” 1700—1721, Rusia și-a extins stăpînirea asupra Lituaniei, Estoniei și a unei părți din Finlanda. Între 1756—1763 Rusia a participat la războiul împotriva Prusiei, iar în 1760 a ocupat Berlinul. În 1775 s-a procedat la împărțirea Poloniei între Rusia, Austria și Prusia. Ca urmare, în componența imperiului rusesc au intrat Ucraina apuseană și Belarus. După numeroase războaie purtate cu imperiul otoman Rusia a obținut în 1792 ieșirea la Marea Neagră. Au fost cuprinse în imperiul rusesc stepa din nordul Mării Negre, pînă la Nistru, dar și Crimeea, iar în 1812 Basarabia. În cursul secolului al XVIII-lea imperiul țarist a inclus o parte a Kazahstanului și Gruzia apuseană. După 1850 Rusia a pus stăpînire asupra unor regiuni din Caucaz, Asia Centrală și Orientul Îndepărtat. Ultimul teritoriu ocupat în Extremul Orient a fost Insula Sahalin, în 1875.

În 1741 Bering a descoperit Alaska, pe care rușii au vîndut-o în 1867 Statelor Unite pentru suma de 7,2 milioane dolari-aur.

Imperiul rusesc atinge apogeul dezvoltării sale după revoluția din 1917. În decembrie 1922 se formează U.R.S.S.-ul. Imperiul sovietic — „moștenitorul” celui țarist — înglobează pînă în 1945 vaste teritorii, în dauna tuturor vecinilor săi. A urmat apoi perioada războiului rece. În țările satelit U.R.S.S.-ul (între care s-a aflat și România, din păcate), au fost ucise sute de mii de oameni nevinovați.

După 1953, cînd a murit Stalin — cel mai crunt dictator din istorie — în inima imperiului rus s-a inoculat mormul destrămării. Pas cu pas, din aproape în aproape, atît în inima nomenclaturii, cît și a poporului s-a instalat ne-

încrederea. Astfel că, după 1985, imperiul a început să se clatine. În 1989 Kremlinul a nulează pactul Ribbentrop — Molotov, cu toate consecințele ce rezidă din el. În 1991 a urmat prăbușirea totală și fără echivoc; din celelalte 14 republici unionale sub oblăduirea Rusiei n-a mai rămas nici una. Conducătorii României, cuprinși de miopie politică, n-au acționat la timpul potrivit pentru readucerea la sînul Mamei teritoriile furate de defuncta Uniune Sovietică. Care este consecința acestei ocazii pierdute? Războiul mercenarilor rusofoni din Transnistria contra populației basarabene lipsită de apărare.

Se impune reiterarea unor fapte istorice: De-abia după 1480, sub domnia lui Ivan III,

a fost creat statul rusesc centralizat, devenit imperiu în timpul lui Ivan cel Groaznic (1547—1584). Pe cînd Principatele Române, Moldova și Țara Românească existau de cel puțin două secole. (Și mai trebuie amintit că Dacia, în secolul I înainte de Hristos, avea granița la gurile Bugului!). Între 1350—1500, voevodii Bogdan, Alexandru cel Bun și Ștefan cel Mare, au cuprins în teritoriul Moldovei ținuturile de la Carpații Orientali și pînă la Nistru, Marea Neagră și Ceremuș, ba chiar și mai la nord, în Pocuția. Războaiele victorioase ale lui Ștefan cel Sfînt, dintre 1457—1504, împotriva tătarilor, turcilor, polonezilor și ungurilor s-au petrecut într-o vreme cînd Rusia era în perioada

de formare. Iar de-abia în 1792, ca urmare a războiului ruso-turc, imperiul țarist ajunge la Nistru, devenind vecin cu Moldova.

În actuala conjunctură internațională se impune o întrebare: de ce nu intervine comunitatea mondială pentru a se pune capăt definitiv politiciii imperialiste a Rusiei? Acest imperiu, aflat în derivă, periclitează pacea Europei prin acțiunile sale din zona Nistrului.

Este cazul să ne fie restituite Basarabia, Nordul Bucovinei și celelalte teritorii copleșite de U.R.S.S. Astfel se va instaura, în sfîrșit, pacea în această parte a Europei, iar România reîntregită, trăind în înțelegere cu vecinii săi, se va putea dezvolta pe măsura capacităților creatoare ale poporului său.

Vasile GIURGIU

— veteran de război —

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut în zona „Cireșica” portmoneu cu următoarele acte:

- buletin de identitate;
- certificat de naștere;
- permis de conducere;
- certificat de înmatriculare;

— legitimație student — pe numele Hauer Cristian. Aducătorului bună recompensă. Telefon: Sibiu, 44 26 56 — fam. Varga; Fălmăciu, 55 52 00 — fam. Hauer. (669)

VÎNZĂRI-CUMPĂRĂRI

● Vind apartament 2 camere, confort I, Hipodrom IV. Telefon 47 30 33. (655)

● Vind televizor color marca Grundig cu telecomandă. Telefon 43 02 27. (668)

● Vind motocultor I.O.C.P. — marcă italiană, sigilat, cu 10 anexe. Telefon 42 34 18. (667)

● Cumpăr săbii și tutan pentru pipă. Telefon 41 79 27, după ora 16. (P.G.)

● Cumpăr urgent 250 dolari USA. Telefon 48 25 74. (657)

DIVERSE

● Vă invităm în Germania cu autocarul, în datele de 13, 21 și 31 mai. Preț 11 000 lei. Telefon 44 46 48. (666)

● TAVI REISEN transportă persoane și marfă la Köln. Obține asigurare medicală. Telefoane: 92/43 11 57; 43 12 95. (658)

● STAR SIB — Magheru 5, telefon 41 51 03, organizează transport persoane TURCIA: 2, 9 mai; GERMANIA: 4, 8 și 12 mai. Prețuri avantajoase. (660)

BRAVO S.A. organizează excursii la ISTANBUL în 6, 13, 20, 27 mai; în CHINA, THAILANDA în lunile mai, iunie 1992. Tel. 42 77 02, 43 42 54. (M.P.)

SC „BRINDUȘA” vinde pe bază de comandă: — TV color „Nei”; frigider, congelatoare; mașină de spălat automate, combină frigorifică, compusă din congelator 4 sertare și frigider capacitate 260—300 l. Telefon 44 33 95. (MP)

Directia Generală pentru Agricultură și Alimentație Sibiu

face cunoscut

tuturor producătorilor agricoli

(individuali, asociații, societăți comerciale)

că le poate pune la dispoziție

ERBICIDE

IN VEDEREA TRATAMENTULUI

PRIVIND COMBATEREA BURUIENILOR,

pentru întreaga suprafață de cereale păioase

însămânțată în județul Sibiu.

— 224 —

S. C. CETATE S. R. L. SIBIU

ORGANIZEAZA:

● CURS DE LIMBA GERMANĂ (începători) începând cu data de 5 mai a.c.;

● CLUBUL ȘAHISTILOR, începând cu data de 20 mai a.c.;

● CURS DE ȘAH (începători) — vîrsta minimă: 10 ani;

● CURS DANSATOARE, începând cu data de 1 iunie 1992. Condiții: aspect fizic plăcut, ținută scenică.

Înscrierile se fac pînă la datele menționate mai sus la sediul societății din str. Parcul Tineretului nr. 1 (lîngă fosta Maternitate, Teatrul de vară), zilnic între orele 8—18 (inclusiv sîmbăta), telefon 43 65 19.

— 223 —

Despre „Drepturile omului”

În ultima vreme se bate a-tita monedă propagandistică pe tema drepturilor omului încît ne vine a crede că este cea mai mare gogoasă ce se vinde popoarelor, zăpăcite de atîtea teorii contradictorii încît nimeni nu mai știe ce să creadă.

Pe la 1790 poporul englez s-a revoltat și a obținut aceea faimoasă lege „Habeas corpus”. De asemenea, în programul nordiştilor americani, în lupta cu sudiștii stăpînitori de sclavi, era scris: „Orice om are dreptul să lupte pentru fericirea proprie...”. Acest precept nu a fost complet, după părerea noastră, fiindcă și gangsterii care au terorizat marile orașe americane în prima jumătate a secolului nostru, luptau tot pentru fericirea proprie, jefuind și ucidînd lumea, deci și proiectul nordiştilor emis de Jefferson ar fi trebuit completat cam așa: „Orice om are dreptul de a lupta pentru fericirea proprie, fără a vătăma în nici un fel fericirea altora...”.

Noua teorie a drepturilor omului nu specifică anume care sînt acele drepturi și cum trebuie respectate și de aceea socotim ca un slogan propagandistic neînțeles, sau rău înțeles momentan și cu grave repercursiuni în viitor.

Știm cu toții că metodele în sistemul educativ se modifică și se perfecționează cu timpul, pe bază de experimentare. Acum, noua și gălăgioasă formulare a drepturilor omului vine în contradicție cu procesul educativ. Știm cu toții și cunoaștem că procesul educativ începe în familie, mai întîi, prin ascultarea față de părinți. Aceasta fiind prima treaptă de învățare, de educație, iar pentru copii este o datorie, așa cum este prevăzută și în cele Zece Porunci.

Cînd copilul devine apt pentru învățătură, la școală, și acolo datorează ascultare și trebuie să-și acumuleze cunoștințele spre a-și lumina mintea. Deci, luminarea minții este tot o datorie a omului.

Cînd crește mai mare, trebuie să se pregătească, să-și aleagă o profesie de pe urma căreia să poată trăi, să-și fie folositor sieși și societății, deci și aceasta este o datorie a omului.

Cînd ajunge mare, are datoria față de societate, mai apoi față de țară și după ce-și face omul aceste îndatoriri, abia atunci se poate vorbi și de drepturile sale; deci, noțiunea de datorie trebuie să precedă noțiunea de drept!

Ca atare, toți aceia care vorbesc despre drepturile omului o fac în speculații politice, pentru ca masele populare să interpreteze ele, așa cum cred că le este mai bine, lăsînd la o parte datoriile care le incumbă în calitate de cetățeni și de aceea produc confuzii și abuzuri.

Să fie clar: noțiunea de datorie trebuie să precedă noțiunea de drept!

I. MOGILDEA

„Trei Stejari” S. A. și Tribunalul de la Haga

Să vezi și să nu crezi! Am citit fiecare dintre noi o mulțime de adrese, dar sîntem convinși că una scrisă în aceste termeni, încă nu: „Trei Stejari” S. A. Sibiu, carnetul de muncă. Vă puteți prezenta pentru a-l ridica cînd doriți dumneavoastră. NU PRETIND SEMNATURA DE PRIMIRE, sper să găsim în unitate doi martori cînd veniți.

În ce zi vă putem deranja acasă să vă aducem carnetul de muncă și care instituție publică doriți să vă reprezinte la primirea acestuia? „Semnează: DIRECTOR, ing. Zota Ioan și EVID. PERSONAL, Sirbu Ioana.

Ne întrebăm, și pe bună dreptate, oare ce pregătire are cel sau cea care a întocmit această adresă demnă de „Urzica”, și cum este posibil ca un director de unitate să contrasemneze și parafeze acest act oficial (adresa poartă nr. 1318/8.04.1992) scris cu cuvinte românești dar nu în limba română? Și apoi nu ne putem stăpîni să mai întrebăm: Ce ar fi dacă dl. Bejan (destinatul adresei) ar dori să-și ridice carnetul de muncă la ora 24 „trecute fix” și ar solicita să-l reprezinte Tribunalul de la Haga, la primirea carnetului de muncă?

Camelia PENTELESCU

FOTBAL

DIVIZIA A, etapa intermediară din 29 aprilie 1992

F.C. Brașov — F.C. Dinamo 0—0 (0—0); Universitatea Craiova — Sportul studentesc 1—0 (1—0); Dacia Unirea Brăila — Electroputere Craiova 2—1 (1—0); F.C. Argeș — Corvinul Hunedoara 1—0 (1—0); Rapid București — F.C. Bacău 1—1 (0—0); Gloria Bistrița — F.C. Farul 0—2 (0—0); A.S.A. Tg. Mureș — Oțelul Galați 2—2 (0—1); Steaua — F.C. Petrolul — se dispută în nocturnă; „Poli” Timișoara — F.G. Inter amnat.

Vacanțele comuniste continuă

La Ministerul Învățămîntului și Științei se muncește, nu se gîndește. Se muncește în spirit comunist, așa cum au fost ei învățați ani de-a rîndul și, mai ales, se fac excursii în străinătate. Pe banii statului, bineînțeles. Se pune atunci în mod firesc întrebarea: care este beneficiul elevilor și al dascălilor? Răspunsul: nici unul, din moment ce plimbările se fac, în mod repetat, de un număr restrîns de tovarăși. Nici măcar atîta n-au învățat că în țările occidentale (țări în care le plac tovarășilor plimbările) elevii au vacanță de PASTI. La noi, ca la nimeni. Pentru că în continuare ne conduce... ni-

meni. Vacanța de primăvară și nu de Paști, cum normal ar fi trebuit să fie — a fost implementată în perioada 28 martie — 17 aprilie. Dacă ea s-ar fi devansat doar cu două săptămîni, copiii prindeau acasă Paștile catolice și ortodoxe. Oricum, mai devreme sau mai tîrziu, de ceea ce le era frică tovarășilor nu vor scăpa. Este absolut necesar ca pe viitor vacanțele să fie în concordanță cu sărbătorile religioase și nu cu anotimpurile. Sînt suficient de mulți elevi care vor să învețe și mai ales cei din clasele terminale, care vor avea de susținut examene serioase.

prof. Vasile GALATA

O PUBLICATIE PENTRU TOATĂ LUMEA

**REPORTAJE
COMENTARII POLITICE
OPINII
ANCHETE
INFORMATII
PUBLICITATE**

ABONAMENTELE

Se fac la factorii poștali, la toate oficiile PTTR și la redacție la

Prețurile LUNAR	121	lei
TRIMESTRIAL	363	lei
ANUAL	1452	lei

REDACTIA EXECUTA PENTRU PUBLIC:

- XEROCOPII
- MULTIPLICARI FORMULARE

la prețuri convenabile.